

મુંબાઈની શેકારી

ભાગ- બીજો.

મુંબાઈની શેઠાગૃહી—

યાને

—સુધરેલી સુંદરી.

ભાગ—બીજો.

—અભિનય—

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ ચોકસી.

૬. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,

મું. નડીઆદ.

અમદાવાદ પાંચકુવા નાર રત્ના ઉપર આવેલા શ્રી ગણેશ પ્રી
પ્રેસમાં ત્રીવેદી ઇશ્વરલાલ માળિકલાલે છાપી

— — —

આવૃત્તી ૧ લી.

સંવત ૧૯૭૬.

પ્રત આર હજાર.

ફિમલ એક આનો.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૪૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મુલ્કના શેઠા (૨૧)

વિષય ૨ - : ૪

સુધરેલી શેઠાણી.

હું અલબેલી ફેશન વેલી, નાનુક નવેલી નાર.
કેવી રમઝુમ રમઝુમ ચાલુ, કર અંબેલા હું અણું,
વળી આંખે ચસ્મા ઘાલુ, ભેઈએ મ્હા કોપીનું મ્હાલું—

ખીસ્કીટ હું મ્હાનાર— હું અલબેલી
પોલકું મ્હેરૂં પચરંગી, ખીલી વેલી નવરંગી,
ભેળનીયું છે અનંગી, અંતરમાં ઉમંગી;—

શોભાવું શણગાર.—હું અલબેલી
હું નાનુક નાર છું નાની, બની મુંબાઈની શેઠાણી,
બાઉં સીનેમા સહેલાણી, કરતા શુસ્સો દીલબની—

પણ કોણ કરે દસ્કાર.—હું અલબેલી
પણ પાણ પતિ છે મ્હારો, નહિ ફેશનને મ્હાનારો,
પૈસાને સાગ્રવનારો, નહિ મોજ શોખ કરનારો—

હું ગણતી એને ગમાર—હું અલબેલી
બાતી ચોપાટી રસ્તે, હું મદ ભેળનયાં મસ્તે,
ગુવાની જબર જસ્તે, મુખ મલક મલકતી હસ્તે,

કરતી રહેલ અપાર—હું અલબેલી
(અનુસંધાન—ભાગ પહેલાના પૃષ્ઠ આઠથી)*

(રાગ—ગઝલ.)

સેઝાણી—

પથારી નાથ ત્યાગોને, થયું પ્રભાત જાગોને,
જવેરી ઘેર જાઓને, હીરાનો હાર લાવેને.
વહેલા ઘેર આવોને, બંગડી બે અપાવોને,
પીઓ પછી ચાહુ આવીને, મહારૂં મન મનાવીને.

સેઝ—

મરોને ધૈર્ય ઓ નારી, બન્યો હું આજ આભરી,
મયો કાંસો મુને ભારી, સજેખમ તાવની વારી.
બોલાવા વેદને જાવો, દવા સારી તમે લાવો,
મયો છે ચુંકને ઝાડો, ચુંચાયે જીવ આ મારો.

સેઝાણી—

ઠગારા ઓ પતિ મહારા, તમે આ ઢોંગ ધુતારા,
રસોઈ હું કરું ક્યારે, મુંને દો દાગીના ત્યારે.

લેખક—

મુતાં રીસાઈને શાણી, કર્યું ના કાંઈ રે ખાચા,
ગયો લુખ્યો અરે હારી, બિચારો નોકરી કરવા.
હીમાં પુરી તળી છાની, જમીને ઝટ શેડાળી,
ગયાં ચૈટા મડી કરવા, ખરીદી કંઈ નવી કરવા.
આવી છે લોઈવાડામાં, રહેતા બંગડીવાળા,
હીપાવે બેશ દુશ્મનો, સાડીને પોલકાંવાળા.

* મુંગાઈની શેડાળીનો ભાગ-પહેલો ન વાન્યો હોય તે જરૂર
જાવે. કીમત ફક્ત એક આનો.

બંગડીનો વહેપારી—

પધારો બાઈ પધારોને, હુકાનો આ તમારી છે.
બુવો આ ફેનસી ચુડી, શશી સમ શોભતી રૂડી.
આજે ચીન દેશથી આવી, દેશે તમ હસ્ત દીપાવી,
દીસો પણ કેમ ઉઠાસી, વસીશું પીડ અંતરમાં.

શેઠાણી—

ન છાની વાત હું કેંતી, મુંઝાઈ મનમાં રેંતી,
મને લોભી મળ્યો સ્વામી, પડી મમ બેડમાં ખામી.
પતિ મારો ઘણો મુંજ, ધરાવે લાખની પુંજ,
પરંતુ લોભીને પાજ, સુધારે નહીં જરા રાજ.
નથી પૈસા કંઈ લાવી, ઉતાવળમાં અહીં આવી,
ઉધારે બંગડી લેવી, કહો શું આપવી કે ના.

બંગડીનો વહેપારી—

નથી પૈસા તણી શ્રીકર, તજો શ્રીયર તમે ડીયર,
ગમે તો આપજો પૈસા તમારા ક્યાં જવાના છે.
કહોને અપું હું કેવી,—

શેઠાણી—

ચળકતી ચાંદની જેવી.

ન દીડી કેમજે તેવી, વખાણે સાહેલી એવી.

બંગડીનો વહેપારી—

પધારો પ્રેમી રૂપાળાં, ધરો કર સનેહી મરમાળાં,
શરમ છોડો તમે શાણાં. વિધિ મમ ગાત્ર અણુસાસ.

શેઠાણી—

પહેરાવો બંગડી એવી, જરીના હાથ ઊભાવે,
દરદ ને હાથમાં થાયે, મુખેથી ગાળ બોલાવે.

બંગડીનો વહેપારી—

ન ગભરાઓ તમે ગોરી, રસીલી આંહી આવોને,

શેઠાણી—

નહિ મુજ હાથને મરડો, થયો ને લાલ ઉઝરડો,
ચઢાવોને ધીમા ધીમા, મુંવાળા હાથ કરો ધીમાં.

બંગડીનો વહેપારી—

ન મુંઝારો તમે મનમાં પહેરાવી દઉં હવે ક્ષણમાં,
મુંગાં બેસી તમે રે'ને, પડે દુઃખ તો મુને કે'ને.

શેઠાણી—

ગયા મુજ હાથ આ મુજ, પ્રભાતે પહેરીશું બીજી.

બંગડીનો વહેપારી—

મધુરાં બોલી મનહારી, ચતુરા ચિત્ત હરનારી,
બબલી બહુની બંસી, લગાવી મોહની ફાંસી;
ફસાંયો મોહ પાસેથી, વિધાયો નૈત્ર બાણેથી.

શેઠાણી—

અહા ! દિલહર ચુડીવાળા, દીસો છો નાર કગનારા,
વળી મમ આંખના તારા, કંગો છો હાર હૈયાના.

બંગડીનો વહેપારી—

તમારું નામ બતલાવો, બતાવો કામ પણ રૂડું,
અમે ત્યાં આવીશું નિત્યે, યુવાની હુંડીશું ખીતે.

શેઠાણી—

રહેતા ગામડે પિતા, પીયરમાં વીજળી કહેતા,
અહીં મુખાર્ધ વિષે આવી, દીધું મુજ નામ દીપાવી.
બની ગઈ રાયની રાણી, ધરાવું નામ શેઠાણી.

બંગડીનો વહેપારી—

ઝબુકે વીજળી જેવી, દીસો સૌન્દર્યની દેવી.
ભભાવોના સતાવોના, કહો વીચાર અંતરના,
કટોરી પ્રેમની ભરીશું, સુખેથી સેલમાં રહીશું.
ઉભયનો સ્નેહ સંધાયો, રસીલી દાસ કહેવાયો,

શેઠાણી—

તમે કરી બહુતું જંતર, કરી વશ મોહની મંતર.
અરે ખ્યારા, અહો ખ્યારા, તમે મમ આંખના તારા,
વિનંતી હું કરું છાની, પધારો સાંજના આગે.
રમીશું પ્રેમથી રંગે, રહીશું રાતના સંગે,

બંગડીનો વહેપારી—

પતિ તારો હશે ઘરમાં, વિચારો કાંઈ અંતરમાં.

તમારા ધનનું—ધર્મનું અને આરોગ્યતાનું રક્ષણ કરનાર,

“ચહાદેવીની ચડાઈ” જરૂર વાંચો ક્રીમત એક આનો.

નંગ સોના રૂપીયા ૨-૦-૦

શેઠાણી—

જમીને સાત વાગે એ, સુવા દુકાન પર બાથે,
ચરિત્રા જોઈ નારીનાં, અરે દુનિયા બધી હારી.
સતિ આવી પતિ પાસે, રમે સોથી જાલે બારી,
જમીશું લોજનો સંગે, રમીશું રાતના રંગે.

જાંઝડીનો વહેપારી

મહીનું નામ બતલાવે, સેલે ઉપાય સમજાવે;

શેઠાણી—

‘ચતુરાની કહે ચાલી, સીનેમા પાસ એ આવી,
પછાડી એક છે બારી, પીયુ ત્યાં આવજો સાતે,

લેખક—

કહી શેઠાણી સીધાવી, બનાવી બત્રીસી વાની,
શીરે પુરી અને બજામાં, મધુરાં રાયતાં કરીઆં.
કચેરી કચલી બાજુ, વધારી મોઢરી તાજુ,
કદી દહીં બાળીને કીધી, છુપાવી ત્યાં પછી દીધી.
સમી સાંગે પતિ આવ્યો, જમણમાં રોટલો આપ્યો,
થયો ત્યાં વાલડો પુરે, આવ્યો છે ઈશકી શુરે.
જમીને શેઠાણી આવ્યા, કરે વિચાર ભવાનો,
છુપાતો તે ચુકીવાળો, જોયો મોટી મુછેવાળો.

લેખક—

અલ્યા ક્યાંથી અહીં આવ્યો, કહે શું ચોરવા ફાળ્યો.

બંગડીનો વહેપારી—

કહું છું હું કહું બધસાજ, નથી શુનો કરોને માફ,
જવું તું મિત્ર ધર મારે, ભુલી આવ્યો છું આ બારે.

મેઠ—

વહે નહિ તું કહી સાચું, સીપાઈને જઈ સોંપું.

બંગડીનો વહેપારી—

અહીં ઉધરાણી હું આવ્યો, ચુડી આ સાથમાં લાવ્યો.

મેઠ—

અરે નારી અહીં આવો, ચુડીનો લેલ સમજાવો.

લેખક—

સુણી ચોઠાણી ગભરાયાં, ચુડી સીડીને પછડાયાં,
ગઈ છે બંગડી દુડી, ચુડી તો એટલી ખુડી.
કરીને શુભ ઇચ્છારો, સમજાવ્યો ચુડીવાળો,

ચોઠાણી—

નથી એ બંગડી મારી, હીસે જે સામી છે ખારી.
રહે છે સાહેલી મારી, ચુડી મંગાવવા વાળી,

લેખક—

ગયો આવ્યો હુતો તેવો, બન્યો બેઠાણ એ કેવો.
હુપાલી કુતરી આવી, કરડવાને પગે ફાલી,
ચુડીવાળો તો ગભરાયો, ચુડી ન્યાં દોટ પછડાયો.

સીપાઈએ ચોર સમજીને, લગાવ્યો હંડુકો જઈને,
 કરી પચડેજ જંજીરે, પુર્યો જઈ કેદખાનામાં.
 કરી પરનારીથી ચાલી, શુભાવી આગરૂ સારી,
 ક્યો ઇન્સાફ કીરતારે, કીધો છે કેદ સરકારે.
 રૂપિયા હંડમાં લીધા, ધુરા બહુ હાલ તો કીધા,
 પુના જેલે ચુડીવાળો, ગયો છે ટીપવા ચુનો.
 પરનારી તણા પ્રેમી, વિના અગ્નિ અરે બળતો,
 દીસે છે શ્વાનના જેવો, સુખે કો દી નહિ ઠરતો.
 સતિ નારી સીતા જેવી; તમે જો અંતરે ઈચ્છો,
 બનીને રામના જેવા, સદા સદ્ગુણને ચાહો.
 વિષયના વિષના કિડા, ભલે ! દીસે કદી રૂડા,
 તમારૂં હિત હરનારા, ગણ્યો લોરીગથી ભુંડા.
 વીતેલી વાત રહી ભાકી, જુવો એ ભાગ ત્રીજામાં.
 વિનંતિ આટલી માનો, અરે આ ભાઈ ને બહેનો,
 મણિમય સુખ ઈચ્છો તો, ફસાસો ના કુસંગે કો.

સીફરાજ જયસીંહ-જસમા ઓડણ તથા સત્યવાન
 સાવીત્રીનો ગરબો. દરેક ભાઈ બહેનોને પાતાની ફરજ સ-
 મજાવે છે. કીંમત છુટક એક આનો નં. ૧૦૦ ના રૂ. ૨-૪-૦

સૌંઠનો સંતાપ.—

(રાગ રાજગાન)

હાય, હાયરે હાયો હું શંખાણી નારથી.

કહું આને હું નાગણ કે નારી,	
બની ફેસનમાં મસ્ત રે'નારી,	
સુધરેલી મીટીંગે જનારી રે;	હાય ! હાયરે ૧
કદી નામ પ્રભુનું ના લેતી	
માત મહારીને ગાળો એ દેતી,	
કરે મારી એ નિત કબેતી રે;	હાય ! હાયરે ૨
નવી નવી સાડીઓ નિત માજે,	
કામ કરતાં હાથમાં લાલ લાગે,	
મળે કુભારબ પાપ બળે રે;	હાય ! હાયરે ૩
કહે મોટર એક લઈ આવો,	
સીનેમાની ટીકીટ લેવા બલો,	
હુકમ મારો આ જલ્દી બબલોરે;	હાય ! હાયરે ૪
નહિ દાસી હું કંઈ તમારી,	
ઘર કામ તણી કરનારી,	
બુઓ ઊરમાં જરા વિચારી રે;	હાય ! હાયરે ૫
ચહા ઇચ્છાની હોટલનો પીલી,	

નહિ ન્યાત કે ધર્મથી બીટી,
મને મૂર્ખ ગામડીઓ કે'તીરે;

હાય ! હાયરે૦ ૬

નથી નયલે શરમનો છાંટો,
સખે મડમ જેવો બહુ ફાંકો,
કહો દિવસ કેટલો વાંકો રે;

હાય ! હાયરે૦ ૭

હડ શીખ સારી કોઈ વેળા,
પાડી ઘાંટા કરે લોક લેળા,
રડી લડી કરે એશિયાળા રે;

હાય ! હાયરે૦ ૮

થાયે નાટક જોવાને બહુ ઘેલી,
જઈ બેસે ત્યાં સહુની પે'લી,
કહું સુધરી કે છટકેલી રે;

હાય ! હાયરે૦ ૯

નહિ સમજાવી સમજે તે સાને,
નહિ વાત ધરે કોઈ કાને,
માત મહારીનું કહું ન માને રે;

હાય હાયરે૦ ૧૦

ઘર માફ સુધારામાં ઘાલ્યું,
તીજોરીનું તળીયું જણાયું
આવી ફેશનને દેશનું આનું રે

હાય ! હાયરે૦ ૧૧

કરે બાપણ મીટીંગમાં ખોટાં,
કહે ભારત બાબત ખોટાં,
એતો બાનાં બધાં સૌ બુઠાં રે;

હાય ! હાયરે૦ ૧૨

દંત—મંજન વટી સાફ થાયે,
 છુટ પેરીને ટેબલ પર ખાયે,
 વર્ણવર્ણના લેદ જુલી બાયે રે; હાય ! હાયરે ૧૩
 કહું મારા દુઃખની રી કહાણી,
 લેલે દુઃખમાંહે સહુ જાણી,
 કરી ઈજાત સૌ ધુળધાણીરે; હાય ! હાયરે ૧૪
 જગપતિને પાયહું લાયું,
 જોડી હાય આશિષ એ માયું
 દીયો સુમતિનાથ એ ચાયું રે;
 આજ, કુધારા હિન્દના કાપજો. ૧૫

જાહેર ચેતવણી.

આથી સર્વે છોકરા છાપનારાઓ અને છપાવનારાઓને જાહેર સુચના આપવામાં આવે છે કે:—

આ છોકમાં પૃષ્ઠ ૧ થી ૧૧ સુધી તેના લેખકને યોગ્ય બદલો આપી રચાવવામાં આવી છે, માટે તેના સર્વ હક્ક નડીઆદના છોકસેલર જદુલાલ નારણદાસનો હોવાથી કેમકે તેમની ધરવાનગી સિવાય છાપવી અથવા છપાવવી નહિ. જે કોઈ કાયદાનો ભંગ કરશે તેના ઉપર યોગ્ય હકાજ લેવામાં આવશે, એમ નક્કી સમજવું.

શેઠાણીની કથની.—

(રાગ—ગઝલ.)

મને મુરખો મળ્યો સ્વામી પડી છે સુખમાં જામી;
અરે હું આપતિ પામી, કહું શું આપદા જહેની. — ૧

કરે નહિ ચાકરી ધંધો, મુરખ થઈને ફરે અંધો,
કરે છે અવનવા ફેદો, કહું શું આપદા જહેની. — ૨

પુરૂષો અન્ય જ્યાં રમતા, અરે મુજ સ્વામી આથડતા
બળે છે ચિત્તમાં ભડકા, કહું શું આપદા જહેની. — ૩

કમાવા રીતના જાણે, કહી મુજ વાત ના માને;
ફરતુ નામ પરે પાણી, કહું શું આપદા જહેની. — ૪

પિતાના દામ સૌ બાધા, કમાવા પર લીધી બાધા;
કરજનાં હા ! કીધાં કાંધાં, કહું શું આપદા જહેની. — ૬

ઉધારે અન્ન એ લાવે, લેવા સૌ દામ તો આવે;
નહિ દે દામ તે વારે, કહું શું આપદા જહેની. — ૭

કરી તકરાર વદે ભુંડું, પડે, પગવારમાં કુડું;
બુવે ના આંખથી રૂડું, કહું શું આપદા જહેની. — ૮

અરે અંતર પીડા રહેતુ, ઉધારે કો' નથી દેતું;
આવે ભામીન સૌ લેતું કહું શું આપદા જહેની. — ૯

રૂપાળી આબરૂ દેખી, અરે અમ્મલ હીણા પેખી;
હુએ હું તન રહી શેકી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૦

સંજન તહેવારના ટાણે, જમી આનંદ સૌ માણે;
મુખે એકાદશી બાણે, કહું શું આપદા બહેની. —૧૧

સ્નેહીઓ શોધતા આવે, પતિને તે નહી ભાવે;
દિવસ દુઃખમાંથી વિલાપે, કહું શું આપદા બહેની. —૧૨

પિતૃ માતા ચહે મળવા, તો સ્વામિ લાગે બડબડવા;
લાગે હા હિત વચન કડવાં, કહું શું આપદા બહેની. —૧૩

પીયરનાં લુગડાં લાવુ, કદી જમવા સજી બાઉં;
તરત મેણાં અરે ખાવું, કહું શું આપદા બહેની. —૧૪

બન્યાં મુંબઈની શેઠાણી, વદે નિબુર એ વાણી;
કહું કયાં માહરી કહાણી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૫

ગુજરી છંદગી મારી, બળાપો હું કરું ભારી;
દીયો કંઈ દાદ નરનારી, કહું શું આપદા બહેની. —૧૬

સદા ચિંતા તણા તાપે, અરે યૌવન હુલાગે છે.
અરે ! આવો પતિ દેખી, હૃદય મમ આ ચિરાયે છે. —૧૭

(સ્નેહમંજરીમાંથી થોડા ફેરફાર સાથે.)

રેશનની ફરિયાદ.

(રાગ સવયયા)

અલબેલી સુંબઈ નગરીમાં શોખીન પુરૂષો બહુજ વસે;
 ગાલ તમાચો મારી રાખતા લાલ થઈનેજ ફસે.
 પગાર મળતો પચીસનો ને સુધરેલામાં પંકાવું;
 દોસ્તદારની સાથે ફરતાં પૈસા ખરચી વખણાવું.
 દેશ વિષે કંગાલ સ્થીતી ને ઉદર તણું ફાંફાં પડતાં;
 કમાઈ કરવા કારણ દીકરો માત પિતા અહીં મોકલતાં.
 ભણ્યા ગણ્યા કઈ આજીવન નહીં તે ટુંક પગારે પ્રસન થયા;
 સુંબઈ નગરે મઝા માણવા તરંગ દીલમાં બહુ કયા.
 દસ મળતાં દસમાં નીભાવ્યું પંદરમાં પંદર પુરા;
 પચીસ મળતાં પાઈ જાય નહી તેઓ શોખ રહે અધુરા.
 એ રૂપીઆનું કપડું લીધું સીવાડતાં મનમાં ખીધા;
 અપ-ટુ-ડેટ શીવવાનું ખાતું અહી રૂપીઆ ત્યાં લીધા.
 એ અનુસારે કપડાં કરતાં પૈસાની ખુવારી લીધી;
 ત્યાર પછી ઘોળીની એણે મુલાકાત જલ્દી લીધી.
 એક આનામાં સાડ ઘોશે મુજને તે તો નહિ ફાવે;
 મોશીંગ કંપની ગ્લેઝ કરે છે ચકચકટ અતિશે આવે.

હબ્બમની પણ વંચી કમાણી નાવન તરેહના કેસ કટે;
 તેલ લગાવી ચેળ અદ્યા મુજ માથા કેડું દર્દ મટે.
 માત પિતાને વધાર કાજે તેલ જરાએ ના મળતું;
 બેટો બાલમાં ઝોઈલ નાંજે શીર તેલે થાતુ ગળતુ.
 મુંઝયા ત્યારે મુંબાઈ આવ્યા મુંબાઈમાં નહિરે લેણું;
 કમાણી તો ઉંઘી ગઈ પણ સ્ક્રામુ થયું છે બહુ દેણું.
 પગાર કરતાં ખર્ચ વધ્યો ને કરજ વિપે પછી સપડાયો;
 તેમાંથી બચવાને આખર ચોરી કરવા વિચાર કર્યો.
 શેઠ તણી ઉગાનાણી કરતાં ભાગી જવાતું નકકી થયું;
 એક દાવસ બહુ રૂપિયા આવ્યા લઈ જવા દીલ લલચાયુ.
 નોટ ભરી ખીસ્સામાં એણે સ્ટેશન પર સીધાજ ગયો.
 દૂર દેશની ટીકીટ કઢાવી પોલીસને સંદેહ થયો.
 સરસામાન કંઈ પાસ નહિ ને ક્યાંથી નાસી આવ્યો છે;
 બતાવ તારા શેઠને જલ્દી રૂપિયા ક્યાંથી લાવ્યો છે.
 પકડાતાં ચેરીનો મુદ્દો માણસદ્રેટે સબ કરી;
 પંદર ફટકા બાંધી માર્યા છોડી મુક્યો દયા ધરી.
 મુંબઈ નગરે મજા માણતાં ઇબ્જત વિનાનો થઈ બેઠો;
 મુન: દેશને માર્ગ ગયો તે ગોપાળે નજરે દીઠો.

(લેખક-ગોપાળજી હરીભાઈ દેસાઈ.)

નવા યુગનું નવું શાસ્ત્ર

(૧)

સુધરી જવાનાં સાધનોમાં મુખ્ય વસ્તુ આટલી;
ઘડીઆળ ચસમાં છુટ કર છત્રી છડી કે ખાટલી.
ઉત્તમ ગણાતાં જોજ કેળવણી તણું ફળ થાય છે;
શીવ! શીવ! અરે દોને ખજાર પરદેશમાં શું જાય છે.

(૨)

અહાહા! ખાન્ડી ને બીડી, ગણાયે સ્વર્ગની ત્રીડી;
પિયે ના તે ગમારો છે, અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.
પિતા માતા તણે તાળે, રહેવું એ કહ્યું કોળે;
પ્રિયાનો પ્રેમ ખ્યારો છે, અમારાં શાસ્ત્ર ન્યારાં છે.

(૩)

વધ્યાં હાંદલાં ખાલી ઘરમાં લપકો રાખે બહુ ભારી;
કોલર પીન નેકટાઇ ખરીદી પૈસાની દીધી જવારી.
રોજબરી જીવર પીકમીઅધ વિના તરીએ નહિ ચાલે;
સીગારેટના ધુમાડા કાઢે જીવતાં સુખ જાણે ખાળે.

આ બુક ગણેશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ત્રીવિદી ઇન્દિરલાલ મણેકલા
છાપી છે. ઠ. પાંચકુવા રોડ ચાર રસ્તા—સુ. અમદાવાદ.

 પ્રકાશકે સર્વ હક સ્વામીન ગમ્યા છે.

ઢંઢી મુડીમાં મોટો નફો મેળવવાનું સહેલું સાધન.

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ (બે ફોટા સાથે)... કીં. રૂ. ૦-૧-૬

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૫-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૪૦-૦-૦

સ્વદેશ કાવ્ય (બે ફોટા સાથે)... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૨-૮-૦

મુંબાઈની શેઠાણી ભાગ ૧-૨ દરેકની ... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૩-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૨૫-૦-૦

અસહકાર વીણા (બે ફોટા સાથે) ... કીં. રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના ... રૂ. ૨-૮-૦

સોળ વરસની સુતી ભાગ ૧ થી ૪ દરેકની રૂ. ૦-૧-૦

નંગ ૧૦૦ ના... રૂ. ૩-૦-૦

નંગ ૧૦૦૦ ના... રૂ. ૨૫-૦-૦

કુલીનની કન્યા સચીત્ર વાર્તા ... રૂ. ૦-૪-૦

સંગીત શાસ્ત્રીકળા સચીત્ર વાર્તા ... રૂ. ૦-૬-૦

એ સીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો વેચનાર,

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ.

ઢ. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,

મુ. નડીઆદ.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ

સારસાપરેલા

લોહી સુધારી શરીરને નિરોગી બનાવ-
નારી ખરી ખાત્રીની દવા.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ સારસા પેલા
આજકાલ ઘણોજ વખણાય છે. ખસ, હુખસ,
દરાજ, ખરજવાં, ગડગુમડ, પ્રમેહ, ચાંદી,
વિસ્ફોટીક, કંઠમાળ, કોઢ અને સામાન્ય
નબળાઈ માટે ખાસ કરીને આ જસમાઈનનો
સારસાપરેલા વાપરવા ડાક્ટરો ભલામણ કરે
છે, સંધીવામાં તેનો ગુણ અજબ જેવો છે.
કીમત રૂ. ૧૫. વી. પી. થી રૂ. ૧૫૦.
૩ શીશીના રૂ. ૫૦. ૬ શીશીના રૂ. ૯૦.

મેનેજર—જસમાઈન એજન્સી,

મુ. નહીઆદ (ગુજરાત,)

